

In deze reeks verscheen eerder:
De kronieken van Finn. Het gestolen sterrenstof

De kronieken van Finn

De laatste vuurtorenwachter

Geert Klaasen

MET ILLUSTRATIES VAN
Harmen van Straaten

Klaasen, Geert
De kronieken van Finn. De laatste vuurtorenwachter

© 2020 Infodok / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en Geert Klaasen
Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.
‘Infodok’ is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.
www.standaarduitgeverij.be/infodok

Illustraties: Harmen van Straaten
Vormgeving binnenwerk: Daniël Peetermans
Redactie: Saskia Martens
Trefwoorden: fantasie, avontuur, dromen

D/2020/0034/215
ISBN 978 90 02 27110 6
NUR 283

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Terugblik naar *Het gestolen sterrenstof*

Finns leven staat op zijn kop wanneer hij onverwacht ontwaakt in Dromenland, een wonderlijke wereld waarin dromen georganiseerd worden voor slapende kinderen. Hij ontdekt al gauw dat het magische koninkrijk in gevaar verkeert, want de sluwe baron du Pompelzoen steelt sterrenstof om de Nachtmerries te doen ontwaken.

Op school wordt Finn gepest, maar nu moet hij plots de held spelen. Samen met Jana stuit hij op een mysterieus boek in de bibliotheek. Het werd geschreven door Gilbertus Septimus, een verdwenen prins van Dromenland. Daarin ontdekken ze dat de baron samenwerkt met de verraderlijke prins Zigobertus, die zich vermomd heeft als de Zandman.

Met de hulp van middelleeuwin Lea en de Gele, de Rode en de Blauwe Ridder proberen ze hun duistere plannen te dwarsbomen. Ze krijgen zelfs hulp van pestkop Joris. Met gevaar voor eigen leven gaan ze de strijd aan. Jana wordt maar nipt van de verdrinkingsdood gered door de norse vuurtorenwachter Isidoor, die verdacht veel van Dromenland afweet. De Nachtmerries worden verslagen, maar de Zandman weet te ontsnappen. De Droomlanders beseffen maar al te goed dat het een kwestie van tijd is voor hij opnieuw zal toeslaan...

De dromen van vandaag
maken de mens van morgen

Isidoor
De laatste vuurtorenwachter

De Wakkere Wereld

‘Al iets gevonden?’

A Joris keek hem hoopvol aan vanuit de striphoek. Finn schudde het hoofd.

‘Niet opgeven’, moedigde Joris hem aan.

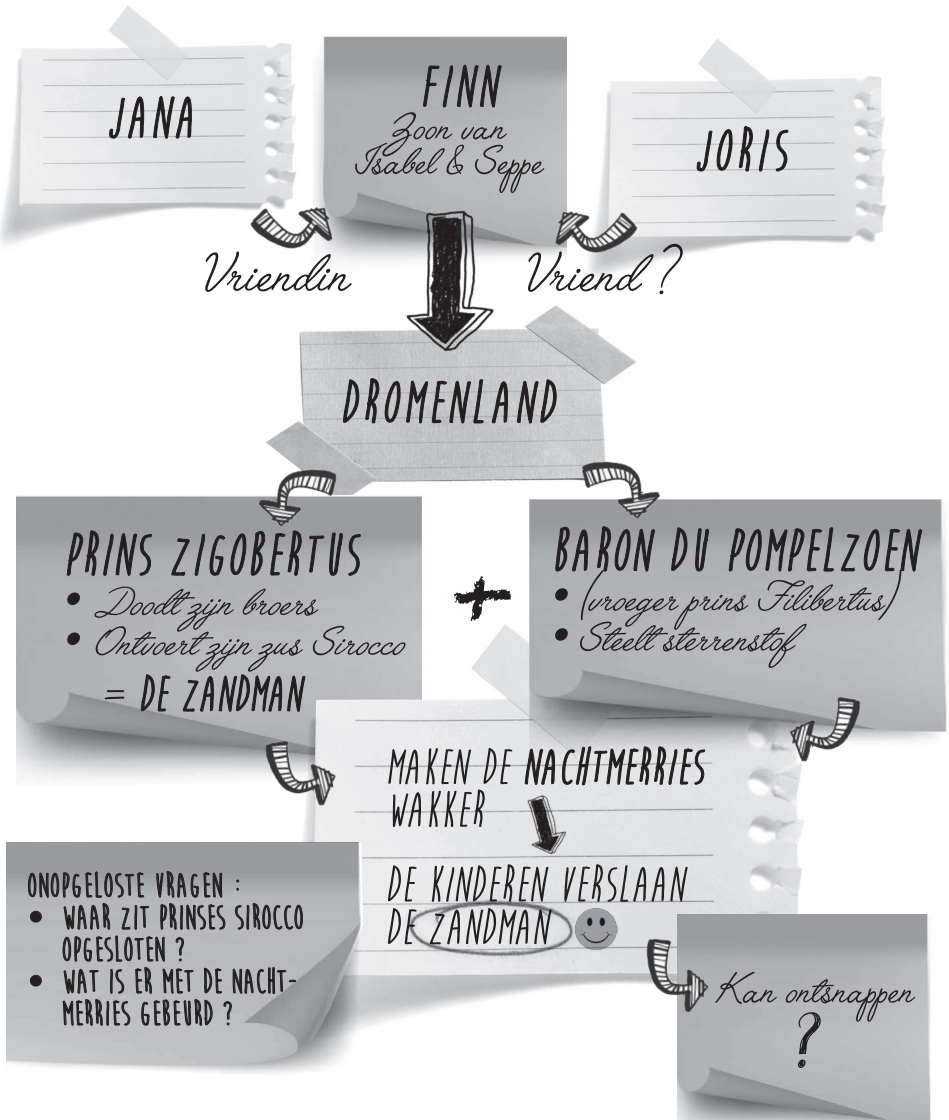
Met brandende ogen staarde Finn naar de lederen kافت van *Fabels & vertelsels uit Dromenland*; het boek dat op een of andere mysterieuze reden verzeild was geraakt in de bibliotheek van Zunderlingen. Finn had er meer dan genoeg van, maar tegelijk jeukten zijn vingers om het vuistdikke werk opnieuw open te slaan. Wel drie keer had hij het van voren naar achteren gelezen en hij was nog geen sikkepit wijzer.

‘Ik, Gilbertus Septimus, ben niet van deze wereld. Ik ben een verdwaalde ziel uit Dromenland’, las Finn voor de zoveelste keer. ‘Het is een plek die alleen maar bestaat in de gedachten. En zodra ze bedacht wordt, bestaat ze ook echt. Verbeelding is een van de sterkste krachten die bestaan. Zo ontstond Dromenland uit de fantasie van kinderen, als een veilige thuishaven voor al hun wensen en verlangens; een plek waar hun geest naartoe kon vluchten in hun slaap.’ Finn zuchtte. ‘Ja ja, dat wist ik al.’

Hij rekte zich uit, sloeg Gilbertus’ inleiding over en bladerde verder naar het hoofdstuk over prins Zigobertus. Zijn handen balden zich tot vuisten toen hij las hoe de verraderlijke prins zijn zus Sirocco in de val lokte en zich vermomde als de Zandman om zich van zijn broers te ontdoen. Bijna had Zigobertus de troon voor zichzelf kunnen opeisen. Als Finn er niet was geweest natuurlijk. Herinneringen aan dat korrelige gezicht in die okerkleurige gewaden deden hem rillen.

Finn herlas het hoofdstuk aandachtig, maar nergens vond hij een aanwijzing over de verblijfplaats van Sirocco. Evenmin kon hij uitvissen waar de ontsnapte Zandman zich schuilhield. En dat waren niet de enige onopgeloste mysteries. Waarom kon Finn als enig kind ter wereld spontaan wakker worden in Dromenland? En wat had Isidoor de vuurtorenwachter met de hele geschiedenis te maken?

Een rochelende hoest verbrak de stilte. Finn moest niet omkijken om te weten dat de bibliothecaris hem nauwlettend in de gaten hield. Nabils roofdierachtige ogen brandden in zijn rug. Ook al zat hij twintig meter verder achter zijn bureau, Finn kon zijn sigarettenadem ruiken.

Moedeloos bladerde Finn naar het einde. Plots verstarde hij. De lege bladzijden achteraan hingen vol kleefbriefjes. Finn was er zeker van dat die er gisteren nog niet in zaten. Met ingehouden adem bestudeerde hij de jachtig neergepende notities. Het handschrift verschilde duidelijk van dat van Gilbertus Septimus. De pagina's zelf waren onbeschreven. Behalve de titel:

De kronieken van Finn

DEEL I: HET GESTOLEN STERRENSTOF

‘Zoals je ziet, is het nog niet af’, klonk plots een stem. ‘Misschien kun jij me erbij helpen.’

Finn schrok zich een hoedje. Hij liet het boek uit zijn handen vallen en staarde naar het skeletachtige gezicht van de bibliothecaris.

‘Wij moeten dringend eens praten, Finn.’

‘Wij moeten dringend eens praten Finn’, herhaalde de bibliothecaris toen Finn hem bewegingloos aanstaarde. ‘Ik heb het lang uitgesteld. Misschien wel te lang.’

Finn trok zijn neus op voor de sigarettengeur die Nabil uitwasemde. ‘Waarom moeten wij praten?’

‘Omdat... Omdat ik bang ben dat Dromenland je zal verzwelgen. Net zoals...’ Nabil beet op zijn lip.

‘Net zoals wie?’

De bibliothecaris wuifde met zijn hand. ‘Doet er niet toe.’

‘Hoe weet u trouwens dat wij in Dromenland zijn geweest?’

‘Isidoor heeft het me verteld.’

‘De vuurtorenwachter? Hoe kent u hem?’

Nabil opende zijn mond om iets te zeggen, maar schudde toen het hoofd.

Finn stond op en schoof zijn stoel onder tafel. ‘Als u me niets wilt vertellen, waarover wilt u dan praten?’

Nabil keek hem weifelend aan. Zijn lange vingers kromden zich om de rugleuning van de stoel.

‘Ik moet naar huis’, zei Finn dan maar.

Toen hij zich wilde omdraaien, greep Nabil zijn arm. Finn verstarde.

‘Sorry, ik wilde je niet doen schrikken.’

Finn zette een pas achteruit. ‘Wat wilt u eigenlijk van mij?’

Peinzend raapte de bibliothecaris *Fabels & vertelsels uit Dromenland* van de grond op en streek de gekreukelde pagina’s weer glad. ‘Je hebt gelijk. Misschien moet ik gewoon eerlijk zijn. Ik was met Isidoor gaan praten omdat ik bezorgd om je ben, Finn.’

‘Waarom zou u zich over mij zorgen maken? Ik ken u helemaal niet.’

Nabil keek hem aan met een spoor van droefenis in zijn ogen. ‘Omdat ik een vriend van je vader ben.’

‘Dat kan niet’, zei Finn stellig. ‘Mijn vader is dood.’

‘Is alles oké, Finn?’ vroeg Joris. Hij legde zijn stripboek weg en kwam bezorgd hun richting uit.

Finn negeerde hem. Hij voelde woede in zich opborrelen, al wist hij niet goed waarom. ‘Als u mijn vader zo goed kende, waarom heb ik dan nog nooit van u gehoord?’

‘Dat is een lang verhaal. Een verhaal dat ik liever in alle rust vertel.’ Nabil wilde Finn even aanraken, maar op het laatste moment bedacht hij zich. ‘Kom me eens opzoeken als je meer tijd hebt.’ Hij wierp een blik op Joris. ‘En als je alleen bent’,